

Udgifter:

ad a. Som i Finantsloven for 1880—81.

ad b. Efter Affattelsen af Forslaget til Finantsloven for 1880—81 er en Bondefogedløst ved Dødsfald nebsat fra 5 Ldr. Havre til 20 Kr., hvorefter den samlede Udgift nu udgjør:	
3 Ldr. Havre, paaregnet à 7 Kr. 96 Ø.	23 Kr. 88 Ø.
og i Penge	276 — " —
	299 Kr. 88 Ø.

ad c., d. og e. Ligesom i Finantsloven for 1880—81.

ad 2. Efter Regnskabet for 1879—80 udgjorde de Rente bærende Aktiver	1,855,380 Kr. " Ø.
Deraf skal afholdes Universitetets Understøb for 1880—81, paaregnet til	79,288 — 13 —
	Sgjen... 1,776,091 Kr. 87 Ø.

Af denne Kapital udgjør Renten à 4 pCt.	71,043 Kr. 67 Ø.
Men herfra drages 4 pCt. Rente af Universitetets Gjæld til Kommunitetet, for 353,008 Kr. 34 Ø., optaget til Dækning af Universitetets Understøb for 1873—74 og 1874—75	14,120 — 33 —

Sgjen... 56,923 Kr. 34 Ø.

som paa Grund af det høiere Udbytte, der kan ventes af Universitetets Nationalbankaktier og ved Hjælp af den midlertidige Forrentning af de kontante Beholdninger, ventes forøget til 58,200 Kr.

ad 3 og 4. Som i Finantsloven for 1880—81.

ad 5. Forøget med 20 Ø. paa Grund af en Fremvæxt af Schous Legat til Bibliotheket.

ad 6. Som i Finantsloven for 1880—81.

ad 7. Forhøies atter ligesom i 1879—80 med 200 Kr. i Forhold til Gjennemsnits-Indtægten for de 3 sidste Finantsaar.

ad 8. Ved Kongelig Resolution af 3die September 1852 og Bevilling paa Finantsloven for 1853—54, jfr. de trykte Anmærkninger til Finantslovsforslaget S. 41 ad 10, blev Afgiften til Universitetet for Bestyrelsen af de under samme hørende Legater m. m., fra 1ste April 1853 atter nebsat til det Belsøb, der tidligere var svaret, nemlig $\frac{1}{32}$ Del af de paagjældende Midlers Rente og Udbytte, medens dog nærmere Bestemmelse blev forbeholdt, om denne Nebsættelse ogsaa skulde finde Anvendelse paa det af afdøde Politiretsassessor S. S. Smith ved Testament af 29de August 1848 til Fordel for Studerende ved Universitetet stiftede betydelige Legat. Denne Bestemmelse blev senere taget ved Kongelig Resolution af 1ste December 1852, hvorefter Afgiften indtil videre skal erlægges med $\frac{1}{16}$ Del af Legatets aarlige Netto-Indtægt, altsaa med det dobbelte mod de øvrige Legater.

Marfagen hertil var den, at Legatet for en væsentlig Del var indbetalt i en Mængde smaa, tilbids usikre Panteobligationer, hvorpaa der — hvad der er usædvanligt for Legataktivterne — gjordes Afdrag i hver Termin, men i Særdeleshed fordi Legatet den Gang eiede noget Forbehold, 10 Fæstegaarde og 10 Fæstehuse, hvilket ikke var Tilfældet med noget andet Legat, og altsaa medførte et for de øvrige Legater ukjendt Arbejde ved Bestyrelsen og derhos bevirkede, at der for dette enkelte Legat maatte føres særlig Hovedbog med tilhørende Kasseregninger.